

ת"פ 42668/11/13 - מדינת ישראל נגד ק ג

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 42668-11-13 מדינת ישראל נ' ג

בפני בעניין:	כבוד השופט עידו דרויאן מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד ליה הרצוג נגד ק ג
הנאשמים	ע"י ב"כ עו"ד יוסף מסארווה

גזר דין

ביום 24.4.14, לאחר הבאת הראיות, הורשע הנאשם בתיק דנן בעבירות הבאות:

- חבלה במזיד לרכב, לפי סעיף 413ה' לחוק העונשין, תשל"ז-1977;
- פריצה לרכב, לפי סעיף 413ו' לחוק הנ"ל;
- גניבה, לפי סעיף 384 לחוק הנ"ל;

ביום 17.12.14, הודה הנאשם במיוחס לו בת"פ 46841-02-13 שצירף, והורשע גם בעבירות אלו:

- פריצה לרכב בכוונה לגנוב, לפי סעיף 413ו' סיפא לחוק העונשין הנ"ל;
- גניבה מרכב, לפי סעיף 413ד'(א) לחוק הנ"ל;
- חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413ה' לחוק הנ"ל;
- קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 רישא לחוק הנ"ל;

לאחר הרשעתו הופנה הנאשם לבקשתו לשירות המבחן, ובהמשך גם לפסיכיאטר המחוזי, והתקבלו בעניינו ארבעה תסקירים, שהאחרון שבהם מיום 13.12.15, וחוות דעת פסיכיאטרית מיום 18.10.15.

עקב מצבו הנפשי והמשפחתי של הנאשם, נדחו הטעוניהם לעונש לחודש מארס 2016, ומאז ועד היום נדחו שוב לבקשות ההגנה, שלא מחמת מחדלים של הנאשם.

מעשי הנאשם:

1. בלילה שבין 13.7.12 לבין 14.7.12, פרץ הנאשם לרכבו של המתלונן מר ישראל גהסי, שחנה ברחוב יוחנן הסנדלר בכפר-סבא, על-ידי כך ששבר את שמשת החלון הימני-קדמי של הרכב באמצעות מברג, הכניס ידיו לרכב, ועקר מתוכו מכשיר רדיו-דיסק, אותו מכר לאחר תמורת 130 ₪ [1].
2. ב-26.8.13, בין השעות 21:30 ל-00:30, פרץ הנאשם לרכבו של המתלונן מר שמואל-בנימי ליבנה, שחנה ברחוב שניצלר בתל-אביב, על-ידי כך שניפץ את השמשה השמאלית-אחורית של הרכב ונכנס אליו כדי לגנוב. הנאשם גנב מהרכב ציוד צבאי שהשאיר בו המתלונן - שכפ"ץ קראמי, חמש מחסניות לרובה M-16 שבהן קליעים, מחסנית לאקדח גלוק ובה קליעים, "לדרמן" וציוד צבאי נוסף שהיה בתוך תיק.

נסיבות מעשי העבירה - מתחמי העונש ההולמים:

1. שני אירועי העבירה נבדלים בזמן, במקום ובזהות הנפגעים. לכן ייקבע מתחם נפרד לכל אירוע.
 2. הערכים שנפגעו בשני האירועים הם ערכי הקניין והחזקה, יחד עם הערך החשוב של תחושת הביטחון של הפרט. עבירות אלה נפוצות וקלות לביצוע, ולכן חברו יחד המחוקק וההלכה הפסוקה בקביעתה של החמרה עונשית בתגובה לעבירות אלו המבוצעות בקשר לרכב. הנאשם פגע בערכים אלה במידה גדולה, בפעולות מתוכננות, שמטרתן או מקורן אינו ברור - בצע כסף (במקרה הראשון מכר הנאשם את שללו), או מצב נפשי שהשפיע על ביצוע העבירות (תסקיר). הנזק שנגרם, קונקרטי ופוטנציאלי, אינו חמור במקרה הראשון (כפר סבא) אך חמור מאוד במקרה השני (תל אביב) שבו גנב הנאשם בין היתר מחסניות ובהן קליעים.
 3. באשר למקרה הראשון (כפר סבא), ייקבע המתחם העונשי לפי מדיניות הענישה הנהוגה, היפה גם למקרה דן, בין 6 לבין 12 חודשי מאסר, כעונש עיקרי;
- באשר למקרה השני (תל-אביב), יש להחמיר בקביעת המתחם לנוכח טיב הרכוש שנגנב, והוא ייקבע בין 8 לבין 18 חודשי מאסר, כעונש עיקרי;

נסיבות הנאשם - קביעת העונש במתחמים:

1. הנאשם יליד 1987, כבן 30 כיום, נשוי ואב לשני ילדים קטנים. מוצא הנאשם במשפחה נורמטיבית, ולאחר שהפסיק את לימודיו בתיכון, החל לעבוד בעבודות ריצוף ותשתיות, בהן הוא עובד גם כיום. הנאשם חבר לחברה שולית והחל לבצע עבירות משנת 2006.
2. בסתיו 2015 עזבה אשתו במפתיע את הנאשם ואת ילדיהם, ונסעה לתורכיה, כשהנאשם נותר לבדו לטפל בילדים.
3. לחובת הנאשם עבר פלילי, והוא הורשע פעמיים בביצוע עבירות דומות לעבירות דן, וריצה מאסרים בעבודות שירות [תע/1]. העבירה בוצעה כשהיה הנאשם בפיקוח שירות המבחן, בו חויב בתיק קודם. לחובת הנאשם מאסר מותנה חב הפעלה בן 12 חודשים, שהוטל בת"פ 10-05-36906 ביום 18.3.12 [תע/2].

4. בשנת 2014 החלו להופיע אצל הנאשם תסמינים של מחשבות כפייתיות וחרדה, והוא אובחן כסובל מהפרעה אובססיבית-כפייתית עם תסמינים דיכאוניים וחרדתיים. התסמינים הוקלו עם טיפול תרופתי, עד שהפסיק אותו על-דעת עצמו או בהוראת הוריו. היעלמותה של אשתו לחו"ל, ללא התרעה, גררה החמרה במצבו הנפשי של הנאשם (חוות דעת פסיכיאטרית, תסקיר מיום 13.12.15).
5. שירות המבחן, שמכיר את הנאשם כבר משנת 2007, מצא כי מדובר באדם ילדתי, אימפולסיבי, הסובל מדימוי עצמי נמוך ומבעיות נפשיות, ומבוהל מהכפייתיות בה הוא מבצע מעשי עבירה מבלי שיבין את הסיבה לכך ומבלי שירצה בכך - הנאשם דיווח על ביצוע העבירות כתוצאה מדחף רגעי, שאינו קשור לכסף, ובעקבותיו חרטה ובושה. יצוין, שמצבו הכלכלי של הנאשם שפיר והוא אינו צורך סמים או אלכוהול.
6. לפי חוות הפסיכיאטרית מיום 18.10.15, לא היה הנאשם במצב פסיכוטי בעת ביצוע העבירה ואף אין פגיעה בכשירותו לעמוד לדין. במהלך הבדיקה התרשם הבודק ממצב חרדתי.
7. בתסקירו האחרון, לנוכח הנתונים וההתרשמויות שהובאו לעיל, מסר שירות המבחן כי הנאשם מצוי במצב נפשי ירוד, מטופל בשני ילדים קטנים (בסיוע אמו), שיתקשה להתמודד עם מאסר. השירות המליץ אפוא על הארכת המאסר המותנה וציין את 'האיזון העדין' אליו הגיע הנאשם, את היעדרם של תיקים פתוחים ואת התנהגותו.
8. הארכת מאסרו המותנה של הנאשם אינה אפשרית לפי החוק, וסוגיה זו אינה עומדת אפוא על הפרק.
9. לזכות הנאשם יש להביא את הודייתו במקרה הראשון (כפר סבא), אך בעיקר את מצבו הנפשי הקשה, הקושי המיוחד הצפוי לו במאסר עקב מצבו הנפשי הרגיש, מצבו המשפחתי המסובך, והנזקים החריפים שעלולים להיגרם לילדים הרכים בשנים שאמם נעלמה במפתיע ועתה גם אביהם ייעדר משגרת חייהם בהיכלאו.
10. שיקול נוסף כבד-משקל הוא חלוף הזמן, שרובו לא באחריות הנאשם.
11. עוד יש להדגיש, כי עבירות קודמות ביצע הנאשם בשנים 2006 ו-2009, ומאז העבירות דנן - שבוצעו בשנים 2012-2013 - לא ביצע עבירות נוספות בגין הורשע. לפיכך, נראה כי הנאשם שינה את דרכי התנהגותו.
12. לפיכך, ייקבע עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי של כל מתחם. העונש יוטל כאחד, ולנוכח השיקולים לקולא - גם תוך חפיפה-רבתי של העונשים זה לזה ולמאסר המותנה.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 21.11.13 עד 24.11.13;
- ב. אני מפעיל, בחפיפה חלקית לעונש אותו הטלתי, את המאסר המותנה בן 12 חודשים שהוטל בת"פ 36906-05-10 ביום 18.3.12, כך שסך הכל ירצה הנאשם **14 חודשי מאסר בפועל**, בניכוי ימי מעצרו כאמור לעיל;
- ג. 6 חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת רכוש, למעט החזקת נכס

חשוד כגנוב;

ד. קנס בסך 1,000 ₪ או שבועיים נוספים של מאסר תמורתו;

ה. פיצוי למתלונן מר ישראל גהסי (ת"פ 46841-02-13), בסך 300 ₪. הקנס והפיצוי ישולמו עד ליום 1.4.17;

מוצגים: להכרעה פרטנית של קצין משטרה.

עותק לידיעת שירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ב טבת תשע"ז, 10 ינואר 2017, במעמד הצדדים.

[1] ה"מירמה" בה הואשם הנאשם והודה, היא "נטילת הרכוש ללא הסכמת הבעלים במרמה וללא תביעת זכות בתום-לב". ספק רב אם יסודות עבירת המרמה מתקיימים כאן, ובכל מקרה לא יוחמר העונש בשל הרשעת הנאשם בעבירה זו;